

BITNY (11) ai

sg m N bitny (2), ◇ G bitného (1). ◇ f N bitná (1). ◇ pl G bitnych (3), ◇ A m pers bitn(e) (2).
subst bitn(e) (1). ◇ I bitnymi (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII – XVIII w.

Waleczny, zdolny do bitwy; mężny; *bellax, bellosus Calep; pugnator, pugnax, promptus ad pugnam, ad omnem dimicationem Cn (11)* : Wpomnicie bitne Męże y ich krwawe boie. *Strykron* 742, 757; Mnie łamą twarz niewiedzie. Y choć druga na plac iedzie/ Z herby domów łtárożytnych/ Zacne plemię dziádow bitnych. *KochPieś* 34; *BielRozm* 6; Bellator – Woioownik. Bellatrix – Niewiałta biitną. *Bellax* – Bijtni. *Calep* 127b, 127b; że możného y bitného narodu Niemieckiego/ zá tą świeżą kłęfką/ przeciw temu frogiemu nieprzyiacielowi nászému pobudzić raczył. *OrzJan* 14; *KlonKr* C2v, C4.

Wyrażenie: »bitne boje«: Nie trzymam z Mártem/ co ná bitne boie/ Cwiczý fwe łzáble *RybGęśli* C2.

Wyraz pojawia się dopiero w ostatniej ćwierci wieku XVI.

Synonim: waleczny.

HG